El Girona FC obté la primera victòria de l'estiu

Poc més d'un miler d'espectadors es queden sense poder veure en acció l'última cara nova, Álex Menéndez, que encara no ha debutat

Les fotos del Girona-Nàstic

GIRONA | CARLES ROSELL

I per fi, victòria. El Girona ja sap el que és guanyar aquesta temporada i ho va aconseguir tot seguint la recepta de l'èxit que l'ha fet estar a tocar de Primera durant dos anys seguits: una sòlida defensa i pocs gols a favor. Ahir només en va necessitar un, el que va marcar Manel al 80, per superar el Nàstic en un duel en el qual els de Machín van ser superiors i van gaudir de les millors ocasions.

Poquíssim públic a les graderies, unes quantes baixes al bàndol gironí i l'únic al·licient de veure si l'equip de Machín continua la seva particular preparació amb línia ascendent. Amb aquests ingredients, i sense cap mena de ritme, va donar el seu tret de sortida el Girona-Nàstic, un duel que fins al descans tan sols va despertar una mica d'interès gràcies a les aïllades espurnes a un i altre bàndol. Més al local, el conjunt encarregat de posar-hi una mica de sal a un duel d'allò més ensopit.

Sense massa continuïtat, el joc dels gironins només tenia una mica de sentit quan hi posava el seny Rubén Alcaraz, ahir imperial al mig del camp, o quan Aday i Coris apretaven una mica l'accelerador per les bandes. A dalt, amb Longo un xic descentrat, va ser Dejan Lekic l'encarregat de construir. El serbi, desaparegut als primers compassos, va anar creixent a mesura que passaven els minuts. Seva va ser una de les millors accions del primer temps Al 23, va protagonitzar una jugada individual per emmarcar, deixant enrere un parell de defensors, entrant fins la cuina i obligant Reina a refusar el seu xut; el rebot no el va collir Longo per ben poc. Abans, el porter del Nàstic havia hagut d'aparèixer en tres fuetades amb bona intenció però sense massa perill de Coris (al 8) i d'Alcaraz (14 i 21).

Si el Girona anava a batzegades, més encallat semblaven els tarragonins. L'equip de Vicente Moreno va saltar endollat, però la trempera només li va durar uns minuts. Just després del quart d'hora, aprofitant una relliscada d'un desencertat Alcalá, De Groot va provar de superar per alt la mitja sortida de Bounou. Aigua. Va ser l'única arribada amb cara i ulls dels grana. En canvi, el Girona n'acumulava. Al 28, Alcaraz un cop més va intentar-ho amb xut de rosca. Al 48, gran acció del barceloní per Aday i la centrada d'aquest a punt va estar de connectar amb Longo. L'italià, al 44, va fer un mal control quan es plantava sol davant Reina, en l'enèsima aproximació amb cert criteri d'un equip, el de Machín, més entonat però sense fortuna als metres finals.

Ramalho, Cristian Herrera, Sergi Álamo i René sota pals van ser les cares noves després del descans d'un Girona que ben aviat va tornar a trepitjar l'àrea rival. Un dels homes de refresc, Cristian Herrera, va robar la pilota a tres quarts de camp, va prémer l'accelerador per colar-se a l'àrea. Tenia la passada franca perquè Longo rematés, però la seva centrada, tova, va quedar-se curta per Reina, que en va fer prou amb estirar-se per acabar amb el perill. Tot i aquesta acció inicial, el segon acte s'encaminava cap al tedi fins que al minut 52, a Valentín se li van creuar els cables. Va etzibar una puntada de peu sense sentit a Alcaraz que li va costar l'expulsió i el Nàstic es va quedar amb deu.

L'acció va acabar de desequilibrar la balança. El Girona va convertir-se en l'amo i senyor del partit i el Nàstic, en canvi, va desaparèixer. La superioritat no va traduir-se en un atac-i-gol dels de Machín, que van limitar-se a mantenir el control i a buscar un gol que se'ls seguia resistint. Com al 67, quan en una acció embolicada després d'un servei de córner, Alcalá va enviar la pilota al costat del pal dret de la porteria de Reina. El porter aturaria al 79 una rematada de Sandaza, qui uns minuts abans havia reclamat un possible penal. Amb els canvis esgotats a banda i banda i el cronòmetre avançant cap al final, semblava que el partit s'encaminava cap a l'empat sense gols. Però al 80, el Girona va trobar la manera de foradar la porteria rival. Sandaza va treure's del barret una bona centrada al cor de l'àrea i allà Manel, perdent l'equilibri, va superar Reina amb un toc subtil.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/08/07/primera-victoria-lestiu/797856.html?utm_source=rss